

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE VIERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0083 van 14 juli 2015
in de zaak RvVb/1415/0393/SA/0377

In zake: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het **Agentschap Onroerend Erfgoed**,

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de nv **BOUWBEDRIJF DETHIER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Laurent PROOT en Robin SLABBINCK
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 maart 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 21 januari 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusen-Zolder van 1 september 2014 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een verkavelingsvergunning verleend onder dezelfde voorwaarden als het college voor burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder, met uitzondering van de last onder punt 5 van het advies van 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Heusden-Zolder, Everselkiezel zn, en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummers 259E, 259F, 458R, 464N, 464K, 464M, 464R, 464S en 475L2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 juni 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe DECLERCQ die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Robin SLABBINCK die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv BOUWBEDRIJF DETHIER verzoekt met een aangetekende brief van 27 mei 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van maandag 1 juni 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 11 mei 2014 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een aanvraag in voor het verkavelen van een terrein in 22 loten.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Eversel', goedgekeurd met een besluit van de verwerende partij van 18 november 2010, meer bepaald in projectzone 1 en in een bufferzone.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 22 januari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit over een eerder verkavelingsplan. Over de op 11 mei 2014 ingediende aanvraag brengt het

Agentschap voor Natuur en Bos opnieuw een voorwaardelijk gunstig advies uit verwijzend naar het eerdere advies van 22 januari 2014 dat een boscompensatievoorstel bevat.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Limburg brengt op 18 juni 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit, dat luidt als volgt:

“ ...

ONDERZOEK

Artikel 4.3.1 §2, 1° van de VCRO vermeldt cultuurhistorische aspecten als één van de beginselen die in acht genomen moeten worden bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Dit aspect maakt immers deel uit van de duurzame ruimtelijk ontwikkeling zoals bedoeld in artikel 1.1.4 van de VCRO. Om die reden zijn aanvragen in het kader van de reguliere procedure onderworpen aan een adviesverplichting volgens VCRO art.4.7.16 § 1 en het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Het uitgangsprincipe van de archeologische erfgoedzorg wordt beschreven in artikel 4 §2 van het decreethoudende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 gewijzigd bij decreten van 18 mei 1999, 28 februari 2003, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 18 november 2011 (archeologiedecreet): De eigenaar en de gebruiker zijn ertoe gehouden de archeologische monumenten die zich op hun gronden bevinden te bewaren en te beschermen en ze voor beschadiging en vernieling te behoeden. Gelet op deze algemene zorgplicht kan de bouwheer kiezen voor een maximaal behoud in situ van het archeologisch patrimonium.

AFWEGING

Gelet op de locatie in de historische kern van Eversel, nabij de kerk en de grootte van het project (ca. 1,4 ha) is de kans reël dat er bij de uitvoering archeologische resten worden aangetroffen en vernield. In voorliggende verkavelingsvergunningsaanvraag is door de ontwikkelaar niet aangegeven dat de te ontwikkelen terreinen gelegen zijn in een reeds verstoorde zone. Het agentschap Onroerend Erfgoed is dan ook van oordeel dat het terrein nog niet geroerd is en dus archeologisch erfgoed kan bevatten.

Na ons advies van 19/12/2013 (...) werd er op een deel van het terrein een prospectie met ingreep in de bodem uitgevoerd die archeologische sporen uit de Romeinse periode en de middeleeuwen opleverde. Het noorden en het oosten van het terrein dienen nog aan een prospectie te worden onderworpen.

Overwegende de boven vermelde argumenten worde de aanvraag opnieuw gunstig met voorwaarden geadviseerd:

- 1. Voorafgaand aan de realisatie van het project dient het hele terrein door een archeologische prospectie met ingreep in de bodem te worden onderzocht en dit in opdracht van de ontwikkelaar die de financiële lasten hiervoor draagt. Deze prospectie heeft als doel het terrein te screenen op aan- of aanwezigheid van archeologisch erfgoed, om een ongedocumenteerde vernieling van waardevol archeologisch erfgoed te vermijden.*
- 2. De archeologisch prospectie met ingreep in de bodem houdt in dat:*
  - De bomen gekapt worden tot maaiveld zonder te ontstronken*

- Gebouwen kunnen gesloopt worden tot op maaiveldniveau zonder kelders of verhardingen te verwijderen. Het verwijderen van deze elementen kan enkel onder begeleiding van een archeoloog.
  - Na het kappen van de bomen en voorafgaand aan de verkaveling worden op het terrein proefsleuven gegraven waarbij 12,5% van het terrein wordt opengelegd.
3. De prospectie met ingreep in de bodem dient te worden uitgevoerd conform de bepalingen van het archeologiedecreet. Dit betekent onder meer dat de prospectie, inclusief de rapportage, wordt uitgevoerd door en onder leiding van een archeoloog. De archeoloog vraagt hiertoe een prospectievergunning aan bij het agentschap (...). Aan deze vergunning worden bijzondere voorwaarden gehecht. De ontwikkelaar kan deze bijzondere voorwaarden vooraf opvragen bij de provinciale dienst van het agentschap Onroerend Erfgoed (...) om de aanbesteding van de archeologische prospectie vlot te laten verlopen.
  4. De archeologische prospectie met ingreep in de bodem omvat eveneens de opmaak van een rapport. Dit rapport moet, conform de bijzondere voorwaarden, binnen een bepaalde termijn na het afronden van het onderzoek aan het agentschap Onroerend Erfgoed worden toegezonden. Pas na de ontvangst van het rapport kan het agentschap Onroerend Erfgoed beoordelen of de gronden kunnen worden vrijgegeven wegens een gebrek aan relevante archeologische sporen.
  5. Indien wel relevante archeologische sporen aangetroffen worden, dient afgewogen te worden of behoud in situ mogelijk is. Kan dit niet, dan moet de ontwikkelaar de nodige tijd én financiële middelen voorzien voor een volwaardige archeologische opgraving uitgevoerd conform de bepalingen van het archeologiedecreet en onder leiding van een archeoloog. Deze archeoloog beschikt over een opgravingsvergunning waaraan bijzondere voorwaarden zijn gehecht.
- ...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder brengt op 7 juli 2014 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

Overwegende dat het perceel gelegen is binnen een woongebied volgens het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 goedgekeurd gewestplan Hasselt-Genk;

...

Overwegende dat het gewestplan door de goedkeuring van het RUP niet meer van toepassing is;

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Overwegende dat het perceel gelegen is in de projectzone 1 en de zone voor buffer in het RUP Eversel goedgekeurd op 18 november 2010.

...

Andere zoneringsgegevens van het goed

Overwegende dat het bosdecreet van 13/06/1990, met inbegrip van het compensatievoorstel voorzien in art.90bis, van toepassing is; dat verkavelingsaanvragen op deze percelen onderworpen zijn aan het advies van aan het advies van het agentschap voor Natuur en Bos en enkel vergund kan worden na goedkeuring van een compensatievoorstel cfr het besluit van de Vlaamse Regering van 26/11/1999; dat advies werd gevraagd op 26 mei 2014;

Externe adviezen

Overwegende dat het advies van het agentschap voor Natuur en Bos d.d. 16 juni 2014 voorwaardelijk gunstig is (...);

Overwegende dat omwille van de omvang van de werken advies werd gevraagd aan het agentschap Onroerend Erfgoed op 26 mei 2014; dat het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed d.d. 18 juni 2014 voorwaardelijk gunstig is (...);

Overwegende dat het advies van de brandweer d.d. 5 juni 2014 voorwaardelijk gunstig is;

Overwegende dat in het kader van de vorige aanvraag op 11 december 2013 advies werd gevraagd aan Infrax en de Watergroep i.v.m. met de uitbreiding van de nutsvoorzieningen; dat aan de nutsvoorzieningen geen wijzigingen werden aangebracht.

...

Historiek

Overwegende dat op 13 maart 2014 een weigering werd afgeleverd voor het verkavelen van 9 kadastrale percelen in 23 bouwloten met aanleg van wegenis na ongunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar;

Overwegende dat het rooilijnplan op de gemeenteraad van 26 juni 2014 voorlopig werd aanvaard;

Decreet grond- en pandenbeleid

Overwegende dat het Grondwettelijk Hof op 7 november 2013 een aantal bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid heeft vernietigd; dat in arrest nr. 145/2013 het Hof de regeling inzake de sociale lasten (...) vernietigde; dat bij beschikking van 18 december 2013 het Hof de vernietiging heeft uitgebreid tot een aantal andere bepalingen die onlosmakelijk verbonden zijn met de socialelastenregeling: de bepalingen inzake de gewestelijke en gemeentelijke normen sociaal woonaanbod (...), de normen sociaal woonaanbod in plangebied (...) en de gebiedsspecifieke typebepaling voor RUP's waarin werd voorzien in een sociaal woonaanbod (...);

Overwegende dat de overige bepalingen van boek 4 (maatregelen betreffende betaalbaar wonen), waaronder het bindend sociaal objectief en de regeling inzake het bescheiden woonaanbod, blijven bestaan;

Overwegende dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van art. 4.2.1, DGPB; dat het een verkaveling betreft van minstens 10 loten bestemd voor woningbouw; dat men een bescheiden woonaanbod dient te verwezenlijken van twintig procent ofwel 6 eenheden; dat de verkavelaar het bescheiden woonaanbod wenst te realiseren door de verkoop van de voor het vooropgestelde bescheiden woonaanbod vereisten gronden aan een sociale woonorganisatie; dat bij de aanvraag een intentieverklaring werd gevoegd waarbij de Kantonnale Bouwmaatschappij van Beringen verklaart lot 1 aan te kopen; dat lot 1 een projectzone is die bestemd is voor minstens 6 en maximum 8 wooneenheden;

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid;

Waterparagraaf

Overwegende dat in het kader van de watertoets advies werd gevraagd aan de V.M.M.-afdeling water; dat het advies van 13 juni 2014 voorwaardelijk gunstig is (...);

Milieueffectenbeoordeling

Overwegende dat de aanvraag niet voor komt op de lijst gevoegd als bijlage I of II van de Europese richtlijn 85/337/EEG; dat de aanvraag valt onder rubrieksnummer 10b stadsontwikkelingsprojecten van bijlage III; dat uit de project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn; dat er bijgevolg geen verder MER vereisten zijn;

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat de aanvraag het verkavelen van 9 kadastrale percelen in 23 bouwlotten met aanleg van wegenis beoogt;

Overwegende dat de percelen gelegen zijn in het centrum van de landelijke woonkern Eversel; dat op de percelen langs de Everselkiesel zich twee eengezinswoningen met bijgebouwen bevinden die worden afgebroken; dat een gedeelte van het perceel bebost is;

Overwegende dat langs de Everselkiesel zich een diversiteit aan eengezinswoningen, meergezinswoningen en handelszaken bevindt; dat op de hoek van de Butastraat en de Everselkiesel een supermarkt gelegen is;

dat langsheen de Butastraat, ten westen van de verkaveling, zich eengezinswoningen bevinden in voornamelijk open bouwvorm; dat langsheen de perceelsgrens met de tuinen van de Butastraat zich een afwateringsgreppel bevindt; dat ten Noorden van de projectzone zich een zijstraat van de Butastraat bevindt met het jeugdhuis en speelterreinen; dat ten noordoosten van het projectgebied zich een perceel bevindt waar onderhandelingen lopende zijn tussen de huidige eigenaar en de gemeente om het in te richten als speelbos;

Overwegende dat de aanvraag de volledige projectzone 1 uit het RUP Eversel omvat; dat men een doodlopende insteekweg voorziet langs de Everselkiesel; dat men langs de Everselkiesel een projectzone voorziet voor 6 tot 8 sociale woningen en vier loten met eengezinswoningen in geschakelde bebouwing (loten 20 t.e.m. 23); dat langs de nieuwe insteekweg 18 loten worden voorzien met eengezinswoningen in halfopen, open of geschakelde bebouwing;

Overwegende dat ten opzichte van de vorige aanvraag de wegenis beperkt werd aangepast; dat men in de bocht een verbreding voorziet waardoor men in de straat kan keren;

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de totale woondichtheid, maximaal 30 wooneenheden, overeenkomt met de richtdichtheid volgens het RUP; dat er een diversiteit aan woontypologieën wordt voorzien; dat een groter dichtheid met gestapeld wonen op lot 1 langs de Everselkiesel aanvaardbaar is; dat het aantal eenheden op lot 1 minstens 6 dient te bedragen om te voldoen aan de bescheiden last; dat het aantal eenheden echter beperkt wordt tot maximum 8; dat de overige loten met eengezinswoningen voldoende ruim zijn en beschikken over een tuinruimte van minstens 10m diepte; dat men rekening heeft gehouden met de oriëntatie; dat lot 10 t.e.m. 13 beschikken over een tuinzone aan de voorzijde gericht op het zuiden; dat de verplichte haagaanplantingen zorgen voor privacy; dat de diverse woontypologieën zorgen voor verscheidenheid; dat er toch enige uniformiteit wordt bekomen door voortuinstrook van 6m en de halfopen bebouwingen of de schakelvolumes;

Overwegende dat conform het RUP een doorsteek voor langzaam verkeer wordt voorzien naar de Butastraat en het speelbosje; dat langs een zijde van de straat parkeerplaatsen voor bezoekers worden voorzien afgewisseld met laanbomen; dat elke eengezinswoning de mogelijkheid heeft om twee parkeerplaatsen in te richten op het eigen lot;

Overwegende dat de bestaande afwateringsgreppel aan de westelijke perceelsgrens behouden blijft en doorgetrokken wordt; dat men in de groenbuffer een bufferbekken

voorziet; dat de bestaande bomen in de groenbuffer behouden blijven; dat de randen worden aangeplant met lage beplanting; dat er aan de achterzijde van de loten struiken en hagen worden voorzien; dat ondanks het bufferbekken deze zone toch voldoende groen zal zijn;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

GUNSTIG voor het verkavelen van 9 kadastrale percelen in 23 bouwloten met aanleg van wegenis.

VOORWAARDEN

Gunstig voor loten 1 t.e.m. 23.

Lot 1 is bestemd voor het oprichten van minstens 6 en maximum 8 sociale huurwoningen.

De loten 24, 25a en 25b worden gratis afgestaan om ingelijfd te worden bij het openbaar domein.

Lot 26 ligt in de zone voor openbaar nut en wordt uit de verkaveling gesloten.

De voorschriften van het RUP Eversel dienen gevolgd te worden aangevuld met de verkavelingsvoorschriften gevoegd bij de aanvraag.

De groenbuffer dient omwille van de veiligheid afgesloten te worden met een draadafsluiting van 1,2m en voorzien van een toegangspoortje per zone, zodat onderhoud van de gracht mogelijk blijft.

Een kavel uit de verkaveling kan enkel verkocht worden, verhuurd worden voor méér dan negen jaar, of bezwaard worden met een recht van erfpacht of opstal, nadat de verkavelingsakte door de instrumenterende ambtenaar is verleden. De verkavelingsakte wordt eerst verleden na overlegging van een attest van het college van burgemeester en schepenen, waaruit blijkt dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, het geheel van de lasten uitgevoerd is of gewaarborgd is door:

1° de storting van een afdoende financiële waarborg;

2° een door een bankinstelling op onherroepelijke wijze verleende afdoende financiële waarborg.

Het attest, vermeld in het eerste lid, kan worden afgeleverd indien de vergunninghouder deels zelf de lasten heeft uitgevoerd, deels de nodige waarborgen heeft gegeven. (...)

De voorwaarden in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed dienen gevolgd te worden. Er dient een archeologische prospectie te worden uitgevoerd.

De voorwaarden in het advies van het agentschap voor Natuur & Bos dienen gevolgd te worden:

...

De voorwaarden in het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij dienen gevolgd te worden.

De voorwaarden in het advies van de brandweer dienen gevolgd te worden.-

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 augustus 2014 het volgende voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving. De verkaveling kan ruimtelijk aanvaard worden mits onderstaande voorwaarden gevolgd worden;

Bijgevolg wordt deze aanvraag voorwaardelijk gunstig geadviseerd.

Voorwaarden

- *De definitieve goedkeuring van het rooilijnplan door de gemeenteraad, als de beslissing van de gemeenteraad om de gronden in te lijven bij het openbaar domein, moeten bij het dossier worden gevoegd alvorens een verkavelingsvergunning kan verleend worden.*
- *De voorwaarden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen dienen gevolgd te worden.*
- *De voorwaarden opgelegd door het Agentschap Onroerend Erfgoed dienen gevolgd te worden.*
- *De voorwaarden opgelegd door het Agentschap voor Natuur en Bos dienen gevolgd te worden.*
- *De voorwaarden opgelegd door de Vlaamse Milieumaatschappij dienen gevolgd te worden.*

...”

Op 28 augustus 2014 keurt de gemeenteraad van de gemeente Heusden-Zolder het rooilijnplan goed.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder verleent op 1 september 2014 een voorwaardelijke verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij.

De tussenkomen partij tekent tegen deze beslissing op 9 oktober 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt in zijn verslag van 5 december 2014 geen voorlopig geen standpunt te zullen innemen en het advies van de expertencommissie onroerend erfgoed te zullen afwachten.

De expertencommissie onroerend erfgoed brengt op 11 december 2014 op vraag van de verwerende partij het volgende advies uit:

“ ...

De commissie stelt vast dat de bouwheer de archeologische zorgplicht respecteert door op eigen kosten een archeologische prospectie te laten uitvoeren. Zonder zich te kunnen uitspreken over de waarde van de archeologische sporen die tijdens de reeds gedeeltelijk uitgevoerd prospectie aan het licht zijn gekomen, is de commissie – met het agentschap onroerend erfgoed – van oordeel dat de loutere aanwezigheid van sporen noopt tot het uitvoeren van een volwaardig archeologisch onderzoek. De commissie meent dat uit het beroepsschrift niet kan worden afgeleid dat de lasten in casu onredelijk zouden zijn in verhouding tot de vergunde handelingen. De commissie neemt nota van de juridische bevindingen over de reikwijdte van de huidige archeologieregelgeving voor wat betreft de

financiële verantwoordelijkheid ter zake, maar acht zich niet bevoegd om zich hierover uit te spreken.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 januari 2015 om dit beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen onder de voorwaarden en lasten zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van Heusen-Zolder op 1 september 2014, op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het beroep is uitsluitend gericht tegen volgende last die bij de vergunning werd opgenomen:

“ ..

De voorwaarden in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed dienen gevolgd te worden. Er dient een archeologische prospectie te worden uitgevoerd.

...”

Deze last bij de voorwaardelijke verkavelingsvergunning volgt uit het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg.

Op datum van 14 november 2014 werd een kopie van het dossier voor advies aangetekend verstuurd naar de Expertencommissie Onroerend Erfgoed.

Het advies d.d. 11 december 2014 van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed luidt als volgt:

...

In navolging van dit advies d.d. 11 december 2014 van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed wordt geadviseerd om de verkavelingsvergunning te verlenen onder de voorwaarden en lasten zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen.

...”

Na de hoorzitting van 13 januari 2015 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn aanvullend verslag van 15 januari 2015 het volgende:

“ ...

Het Hof van Cassatie bij arrestnummer van C.10.0574.N van 23 februari 2012 heeft gevonnis dat de zorgplichtregeling zoals vervat in het Archeologiedecreet niet zo ver strekt dat de eigenaar of gebruiker van een grond verplicht kan worden om op eigen kosten archeologische opgravingen uit te voeren alvorens hij stedenbouwkundig vergunde werken kan aanvangen indien de Vlaamse regering geen gebruik maakt van haar recht om een opgraving tot algemeen nut te verklaren.

Dat in navolging van dit arrest dan ook punt 5 van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg, dat als last werd opgenomen bij de verkavelingsvergunning en betrekking heeft op de archeologische opgraving en de financiering hiervan, geschrapt moet worden uit de lasten die bij de verkavelingsvergunning worden opgelegd.

Het facultatief advies van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed, dat zich niet uitspreekt over de gevolgen van voornoemd cassatiearrest, kan niet worden bijgetreden.

...”

Na de hoorzitting van 13 januari 2015 beslist de verwerende partij op 21 januari 2015 om het beroep in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen onder dezelfde voorwaarden en

lasten zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder, met uitzondering van de last onder punt 5 van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen d.d. 7 juli 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar d.d. 6 augustus 2014, waarop de verkavelingsvergunning gesteund is, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

..

Gelet op het voorwaardelijke gunstig advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed van 18 juni 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos van 22 januari 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos van 16 juni 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op het gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij, Afdeling Operationeel Waterbeheer van 13 juni 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op het advies van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed van 11 december 2014, in hoofdzaak gemotiveerd als volgt:

...

Gelet op de redenen van het beroep zoals vermeld in voornoemde brief;

Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 15 januari 2015;

Gelet op de wens van de beroeper om gehoord te worden; dat alle partijen werden opgeroepen; dat op het onderhoud van 13 januari 2015 de heer Rob Dethier en diens advocaat de heer Robin Slabbinck zijn verschenen;

Gelet op de opmerkingen van de aanwezige partijen geformuleerd tijdens de hoorzitting, die werden besproken en in overweging genomen door de deputatie alvorens te beslissen over het beroep;

Overwegende dat op datum van 1 september 2014 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een voorwaardelijke verkavelingsvergunning verleend werd voor het verkavelen van gronden op het kadastraal perceel afd. 2 sectie C nr(s) 259e, 259f, 458r, 464n, 464k, 464m, 464r, 464s, 475l2 gelegen aan Everselkiezel zn te Heusden-Zolder;

Overwegende dat tegen deze beslissing beroep ingesteld werd door advocaten Laurent Proot en Robin Slabbinck, namens Bouwbedrijf Dethier de aanvrager van de verkavelingsvergunning;

Overwegende dat het beroep uitsluitend gericht is tegen volgende last die bij de vergunning opgenomen werd:

“...De voorwaarden in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed dienen gevolgd te worden. Er dient een archeologische prospectie te worden uitgevoerd...”; dat hier in essentie geen sprake is van een voorwaarde maar wél van een last die wordt opgelegd bij de verkavelingsvergunning; dat in het bijzonder enkel de last die voorkomt uit punt 5 (met betrekking tot de archeologische opgraving en de financiering hiervan) van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg door aanvrager bestreden wordt;

Overwegende dat op datum van 14 november 2014 een kopie van het dossier voor advies aangetekend verstuurd werd naar de Expertencommissie Onroerend Erfgoed;

Overwegende dat het advies van 11 december 2014 van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed als volgt luidt:

...

Overwegende dat het Hof van Cassatie bij arrestnummer van C.10.0574.N van 23 februari 2012 gevonnist heeft dat de zorgplichtregeling zoals vervat in het Archeologiedecreet niet zo ver strekt dat de eigenaar of gebruiker van een grond verplicht kan worden om op eigen kosten archeologische opgravingen uit te voeren alvorens hij stedenbouwkundig vergunde werken kan aanvatten indien de Vlaamse regering geen gebruik maakt van haar recht om een opgraving tot algemeen nut te verklaren; dat in navolging van dit arrest dan ook punt 5 van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg, dat als last werd opgenomen bij de verkavelingsvergunning en betrekking heeft op de archeologische opgraving en de financiering hiervan, geschrapt moet worden uit de lasten die bij de verkavelingsvergunning worden opgelegd;

dat het facultatief advies van de Expertencommissie Onroerend Erfgoed, geen expliciete uitspraak doet over kwestieuze last noch over de gevolgen van voornoemd cassatiearrest bij de vergunningverlening in het kader van de regelgeving ruimtelijke ordening;

Overwegende dat het beroep van Bouwbedrijf Dethier tegen de last gekoppeld aan de verkavelingsvergunning kan worden ingewilligd;

dat de verkavelingsvergunning kan worden verleend onder dezelfde voorwaarden en lasten zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen, met uitzondering van de last die voorkomt uit punt 5 van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg;

..

Artikel 1 Het door de heer Laurent Proot, Kasteellaan 141, 9000 Gent, namens Bouwbedrijf Dethier ingesteld beroep tegen de last van de verkavelingsvergunning wordt ingewilligd.

De verkavelingsvergunning wordt verleend onder dezelfde voorwaarden en lasten zoals opgelegd door het college van burgemeester en schepenen, met uitzondering van de last die voorkomt onder punt 5 van het advies d.d. 18 juni 2014 van Onroerend Erfgoed Limburg.

Meer specifiek wordt volgende last uit de vergunning geschrapt :

“Indien wel relevante archeologische sporen aangetroffen worden, dient afgewogen te worden of behoud in situ mogelijk is. Kan dit niet, dan moet de ontwikkelaar de nodige tijd en financiële middelen voorzien voor een volwaardige archeologische opgraving voorafgaand aan de werken. Net als bij een prospectie wordt een opgraving uitgevoerd conform de bepalingen van het archeologiedecreet en onder leiding van een archeoloog. Deze archeoloog

beschikt over een opgravingsvergunning waaraan bijzondere voorwaarden zijn gehecht...”;

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Er bestaat enkel een noodzaak tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarden dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunten van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

HET MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL.

De vaste rechtspraak van Uw Raad is gekend:

...

In voorliggend geval is de uitoefening van de overheidstaak, inzonderheid deze van Onroerend Erfgoed, of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhinderd of in ernstige mate bemoeilijkt en wordt bij het ten uitvoer leggen van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang gebracht dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen doordat in de bestreden beslissing een verkavelingsvergunning wordt vergund voor een perceel waardoor het archeologisch patrimonium dat zich op het perceel in kwestie kan bevinden definitief dreigt verloren te gaan, beschadigd en vernield.

Dit is precies in strijd met het uitgangsprincipe van de archeologische erfgoedzorg beschreven in artikel 4, §2 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium d.d. 30 juni 1993, gewijzigd bij decreten van 18 mei 1999, 28 februari 2003, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 28 november 2011 (archeologiedecreet) dat de eigenaar en de gebruiker ertoe gehouden houdt de archeologische monumenten die zich op hun gronden bevinden te bewaren en te beschermen en ze voor beschadiging en vernieling te behoeden.

In het advies verleend door het agentschap Onroerend Erfgoed werd er op gewezen dat de aanvraag gelegen is op een terrein met gunstige bodemkundige omstandigheden, die een goede bewaring van archeologisch erfgoed doen vermoeden.

Er werd immers wat volgt gesteld:

...

Er werd op gewezen dat in de voorliggende verkavelingsvergunningsaanvraag door de ontwikkelaar niet aangegeven is dat de te ontwikkelen terreinen gelegen zijn in een reeds verstoorde zone.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed is dan ook van oordeel dat het terrein nog niet geroerd is en dus archeologisch erfgoed kan bevatten.

In de beleidsnota van de minister-president van de Vlaamse Regering, en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed (...) wordt betreffende de samenwerking tussen het agentschap Onroerend Erfgoed en andere beleidsdomeinen, inzonderheid de ruimtelijke ordening, uitdrukkelijk het volgende vermeld:

...

Verder wordt er met betrekking tot het onroerenderfgoedbeleid gesteld:

...

Met betrekking tot locaties gelegen dicht bij de dorpskernen, zoals in casu het geval is, wordt het volgende gesteld:

...

In de beleidsnota wordt tevens bepaald dat de zorg voor het onroerend erfgoed een positieve bijdrage aan de duurzame ontwikkeling van onze samenleving. Daarbij wordt uitdrukkelijk gesteld:

...

De adviesplicht en de aard van het vergund, nl. een verkavelingsvergunning, wat snel en gemakkelijk uitvoerbaar is en onherroepelijk, maakt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging noodzakelijk om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verhinderen.

I.v.m. sloping werd het moeilijk te herstellen ernstig nadeel reeds aanvaard (...)

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

1. Het verzoekschrift is aangaande het schorsingsverzoek onontvankelijk, wegens gebrekkig opgesteld naar de vorm.

In de eerste plaats kan worden tegengeworpen dat de verzoekende partij klaarblijkelijk geen rekening heeft gehouden met de gewijzigde regelgeving die van toepassing is op verzoekschriften die worden ingediend vanaf 1 januari 2015.

Sinds 1 januari 2015 zijn de bepalingen uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) die o.a. betrekking hebben op de schorsingsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen opgeheven en vervangen door de bepalingen van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, zoals uitgevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het laatst vermelde besluit heeft tevens vanaf 1 januari 2015 het voorheen geldende besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen opgeheven (zie artikel 113 en 115 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014).

De wijziging heeft op het vlak van de schorsingsprocedure tot gevolg dat de

schorsingsvoorwaarde m.b.t. het vereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij is vervangen door de nieuwe vereiste van “hoogdringendheid”. Artikel 40 van het decreet van 4 april 2014 bepaalt dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen een bestreden beslissing kan schorsen bij wijze van voorlopige voorziening “op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van een of meer ernstige middelen”.

De huidige verzoekende partij heeft haar verzoekschrift evenwel geredigeerd in het licht van de inmiddels niet meer van toepassing zijnde procedureregels, waar zij ter onderbouwing van haar schorsingsverzoek een uiteenzetting geeft over een beweerd “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” dat zij zou ondervinden bij een uitvoering van de vergunningsbeslissing (waarin de door haar in haar eerder advies voorgestelde last m.b.t. de archeologische opgraving werd geschrapt).

De schorsingsvoorwaarde m.b.t. het MHEN is zoals gesteld evenwel vervangen door de nieuwe schorsingsvoorwaarde van de “hoogdringendheid”. Artikel 40, §1, 6de alinea van het decreet van 4 april 2014 bepaalt dat het verzoekschrift in voorkomend geval de redenen omschrijft op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt verzocht. Artikel 56 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges schrijft voor dat het verzoekschrift, ingeval van een vordering tot schorsing, een “uiteenzetting” bevat “van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is”.

In casu bevat het verzoekschrift geen dergelijke uiteenzetting, maar een uiteenzetting omtrent de inmiddels opgeheven schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De parlementaire voorbereiding bij het decreet van 4 april 2014 maakt evenwel duidelijk dat beide schorsingsvoorwaarden manifest anders van aard zijn en een andere invulling krijgen (...).

De verzoekende partij voert geen redenen aan waarom de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid. Het verzoekschrift tot schorsing moet om deze reden alleen al worden afgewezen.

2. Er is hoe dan ook geen sprake van aangetoonde hoogdringendheid.

In ondergeschikte orde en enkel indien uw Raad meent dat de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in aanmerking kan worden genomen voor de beoordeling van de vereiste hoogdringendheid voor de gevorderde schorsing, wenst de deputatie hieronder te stellen dat een dergelijke hoogdringendheid hoe dan ook niet kan worden afgeleid uit de uiteenzetting van de verzoekende partij.

2.1 *Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges blijkt dat de omvorming van de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel naar de vereiste van hoogdringendheid is ingegeven door de eerdere wijziging van de schorsingsvoorwaarde voor een schorsing door de Raad van State, die erin bestaat dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” werd vervangen door de notie “spoedeisendheid” (...).*

De Raad van State oordeelde omtrent deze wijziging reeds dat de spoedeisendheid voortaan zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om zijn beslissing te

verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen (...).

Het is dan eveneens ook voor uw Raad noodzakelijk dat een verzoekende partij uw Raad overtuigt aan de hand van aan de zaak eigen, specifieke gegevens die in concreto aantonen dat de zaak te hoogdringend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit veroorzaakt (...).

Voorts kan een schorsing voortaan worden gevorderd op elk moment en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Hoewel het indienen van zo een “enig verzoekschrift” zeker nog is toegelaten, druist het volgens de Raad van State in tegen de geest van de nieuwe wetgeving. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (...). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 40, §1, laatste alinea decreet van 4 april 2014).

Uit wat voorafgaat volgt, dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

- 2.2** De verzoekende partij voert ter staving van haar schorsingsverzoek aan dat haar “bestuursopdracht verhinderd of in ernstige mate bemoeilijkt wordt” en dat zij “haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen” doordat een verkavelingsvergunning wordt vergund voor een perceel “waardoor het archeologisch patrimonium dat zich op het perceel in kwestie kan bevinden definitief dreigt verloren te gaan, beschadigd en vernield”, wat in strijd zou zijn met het uitgangsprincipe van de archeologische erfgoedzorg.

De verzoekende partij gaat er hierbij van uit dat het terrein “archeologisch erfgoed kan bevatten”, verwijst naar algemene beleidsprincipes inzake onroerend erfgoed en stelt ten slotte dat de verleende verkavelingsvergunning “snel en gemakkelijk uitvoerbaar is en onherroepelijk”.

De deputatie is van mening dat de uiteenzetting van de verzoekende partij schromelijk te kort schiet om uw Raad op grond van “hoogdringendheid” een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden vergunningsbesluit te horen bevelen, mede gelet op de omstandigheden van de zaak.

- 2.3** Allereerst moet al worden vastgesteld dat de verzoekende partij zelf aangeeft dat er nog geen zekerheid is of het kwestieuze terrein wel archeologisch erfgoed bevat, zodat de dreiging van teloorgang van archeologisch erfgoed wel heel voorbarig en hypothetisch is.
Dergelijke voorbarigheid of onzekerheid op zich alleen al maakt dat er van enige hoogdringendheid geen sprake kan zijn.

Een mogelijk risico zou zich in theorie dan ook enkel voordoen indien er effectief archeologisch patrimonium wordt aangetroffen op de site.

Dit maakt dat huidige schorsingsvordering dan ook voorbarig is en bij gebrek aan urgentie moet worden afgewezen.

Het bestreden besluit is trouwens een verkavelingsvergunning, die nog moet gevolgd worden door individuele stedenbouwkundige vergunningen voor de bouwkavels, aangezien deze, zoals blijkt uit de toelichtende nota bij de vergunningsaanvraag als “vrij te ontwikkelen kavels op de markt worden gebracht”.

- 2.4** *Verder moet erop worden gewezen dat hoe dan ook niet kan worden ingezien in welke mate de uitoefening door verzoekende partij van haar specifieke decretale opdrachten en beleidstaken inzake onroerend erfgoed onmogelijk zou worden gemaakt door een uitvoering van de bestreden vergunning, laat staan dat hieruit enige hoogdringendheid kan worden afgeleid die een schorsing in kortgeding zou noodzaken.*

De rechtspraak van uw Raad en van de Raad van State is ter zake trouwens zeer restrictief en erkent in het kader van kortgedingprocedures slechts in zeer beperkte gevallen een persoonlijk nadeel in hoofde van een overheid (bijv. wanneer de uitvoering van een beslissing ingrijpende gevolgen heeft voor haar reeds sinds geruime tijd nagestreefde en planologisch op verscheidende niveaus erkende stedenbouwkundige beleid, zie R.v.St., nr. 202.778, 6 april 2010).

In casu maakt de uitvoering van het bestreden besluit - waarbij de bewuste last voor de ontwikkelaar ingeval archeologisch sporen aangetroffen worden om op eigen kosten een volwaardige archeologische opgraving uit te voeren, werd geschrapt - geenszins de uitoefening van de taken of opdrachten van de verzoekende partij onmogelijk. Alleszins wordt niet in concreto aangetoond dat deze beslissing - een individuele beslissing overigens - de uitvoering van het beleid van de verzoekende partij onmogelijk zou maken of ernstig zou bemoeilijken op een wijze die de zaak hoogdringend maakt.

De verwerende partij wenst in dit verband te verduidelijken dat bij de toekenning van de vergunning hoe dan ook aan de ontwikkelaar de last werden opgelegd om op eigen kosten, voorafgaand aan de realisatie van het project, het hele terrein aan een archeologische prospectie met ingreep in de bodem te onderwerpen, met als doel het terrein te screenen op aan- of afwezigheid van archeologisch erfgoed.

De verwerende partij heeft evenwel gemeend, in het licht van het arrest van 23 februari 2012 van het Hof van Cassatie, dat de last om “indien wel archeologische sporen worden aangetroffen” op eigen kosten een vlakdekkend archeologisch onderzoek van het type “opgraving” (met het oog op behoud in situ of ex situ) uit te laten voeren niet kon worden afgeleid uit de zorgplichtregeling zoals vervat in artikel 4, §2 van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium en dan ook niet kon worden behouden.

Het Hof van Cassatie oordeelde m.n. als volgt:

...

Uit het bestreden besluit, met de hierbij opgelegde en de t.o.v. het in eerste

aanleg genomen besluit behouden lasten, volgt dan ook dat de vergunninghouder hoe dan ook op eigen kosten een archeologische prospectie moet laten uitvoeren voor het hele terrein.

Er kan dan ook geen sprake zijn van een “onherroepelijk nadeel” bij de uitvoering van de vergunning, aangezien het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel zich enkel zou kunnen voordoen indien de prospectie al zou uitwijzen dat er archeologische sporen aanwezig zijn op het terrein, wat momenteel niet het geval is.

Verder moet erop worden gewezen dat de schrapping van de last om op eigen kosten, ingeval van vondst van archeologische sporen, een opgraving te laten uitvoeren (met het oog op behoud in of ex situ) op zich niet betekent dat het archeologisch patrimonium onherroepelijk zou verloren gaan indien dergelijk patrimonium aanwezig zou blijken na uitvoering van de prospectie.

De bepalingen van het Archeologiedecreet blijven immers onverkort van toepassing.

Dit betekent dat de eigenaar en gebruiker hoe dan ook onderworpen blijft aan de zorgplicht vervat in artikel 4, §2 van het decreet.

Verder moet beklemtoond worden dat de Vlaamse regering decretaal de bevoegdheid heeft op grond van artikel 7 van het decreet:

- *om het uitvoeren van een opgraving tot algemeen nut te verklaren en daartoe de tijdelijke bezetting van de gronden te bevelen*
- *om de voorwaarden te bepalen waaronder intussen andere werken en handelingen op deze gronden mogen worden uitgevoerd*
- *om de stillegging te bevelen van werken en handelingen of om een verleende verkavelings-, bouw- en exploitatievergunning op te schorten of in te trekken.*

In het licht van deze bevoegdheid kan de verzoekende partij, als agentschap van de Vlaamse overheid, dan ook geenszins aannemelijk maken dat de huidige zaak hoogdringend is, gelet op de bevoegdheden van de Vlaamse regering om indien dit nodig zou zijn “dwingend” op te treden ter bescherming van het archeologisch patrimonium, voor zover dit al aanwezig zou blijken te zijn.

Er valt dan ook niet in te zien dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit enkel in zoverre hierbij de bewuste last werd geschrapt de verzoekende partij “onherroepelijke schade” zou kunnen berokkenen waardoor de zaak te spoedeisend is en een uitspraak in kortgeding moet tussenkomen.

Het verzoek tot schorsing kan dan ook niet worden ingewilligd.

...”

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

A. ONONTVANKELIJK VERZOEKSCHRIFT

De verzoekende partij vraagt de schorsing van het bestreden vergunningsbesluit van 21 januari 2015 en motiveert daartoe dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

(MTHEN) zou dreigen.

De verzoekende partij heeft evenwel geen rekening gehouden met de sinds 1 januari 2015 gewijzigde wetgeving, op grond waarvan niet langer de vereiste van een MTHEN geldt maar wel een vereiste van hoogdringendheid. Artikel 40 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepaalt dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen een bestreden beslissing kan schorsen bij wijze van voorlopige voorziening “op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van een of meer ernstige middelen”. Artikel 56 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges schrijft voor dat het verzoekschrift, ingeval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting bevat “van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is”.

In casu moet worden vastgesteld dat het verzoekschrift **geen enkele motivatie inzake hoogdringendheid of spoedeisendheid** bevat. De termen ‘hoogdringendheid’ of ‘spoedeisendheid’ zijn zelfs nergens te vinden. Verzoekende partij tracht enkel te motiveren dat er een ‘ernstig nadeel’ zou dreigen (nl. een doorkruising van haar bestuursopdracht) en dat dit nadeel ‘moeilijk te herstellen’ zou zijn (want bescherming van archeologie is niet meer mogelijk na beschadiging of vernieling). **Dat één en ander hierbij hoogdringend of spoedeisend zou zijn, wordt nergens geponeerd, laat staan gemotiveerd.**

Bij gebreke aan uiteenzetting nopens de vereiste van hoogdringendheid moet het verzoekschrift dan ook worden afgewezen als onontvankelijk.

B. IN ONDERGESCHIKTE ORDE: WEERLEGGING VAN DE HOOGDRINGENDHEID

In strikt ondergeschikte orde – voor zover Uw Raad zou oordelen dat het verzoekschrift toch een uiteenzetting inzake de hoogdringendheidsvereiste zou bevatten en derhalve niet onontvankelijk zou zijn (quod certe non) – moet worden vastgesteld dat er geen hoogdringendheid voorhanden is.

De verzoekende partij argumenteert vnl. dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten zou verhinderen of in ernstige mate zou bemoeilijken of de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Deze zienswijze klopt evenwel niet.

Verzoekende partij beschikt immers op basis van het archeologiedecreet over de bevoegdheid om de uitvoering van de vergunning tegen te houden met het oog op het uitvoeren van een opgraving.

Artikel 7 van het archeologiedecreet bepaalt immers:

...

Artikel 9/1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed, bevat een delegatie van bevoegdheden aan het hoofd van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Luidens art. 9/1, 4° van dit besluit is het hoofd van

Onroerend Erfgoed bevoegd voor “het tot algemeen nut verklaren van het uitvoeren van opgravingen en het nemen van alle maatregelen die daaruit volgen, overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium”.

De verzoekende partij beschikt dus zelf over een eigen bevoegdheid om de opschorting (en zelfs de intrekking) van de verkavelingsvergunning te bevelen overeenkomstig artikel 7 van het archeologiedecreet. Ze hoeft zelfs niet de Vlaamse Regering of de bevoegde Vlaamse minister te vatten om deze beslissing te nemen, gezien deze bevoegdheid expliciet aan haar gedelegeerd is.

Gezien ze over een eigen schorsingsbevoegdheid of ‘opschortingsbevoegdheid’ in de zin van artikel 7 archeologiedecreet beschikt, kan de verzoekende partij niet voorhouden dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten zou verhinderen of in ernstige mate zou bemoeilijken.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij perfect op de hoogte is van de archeologische toestand van het terrein, nu het archeologisch vooronderzoek van fase 2 werd afgerond in december 2014 en er hierover op 20 januari 2015 een afsluitvergadering plaatsvond met het Agentschap Onroerend Erfgoed (...). Verzoekende partij kan derhalve sinds december 2014 dan wel januari 2015 met kennis van zaken oordelen of zich al dan niet de toepassing van artikel 7 archeologiedecreet opdringt. Op vandaag, eind mei 2015, kunnen we enkel vaststellen dat het Agentschap Onroerend Erfgoed geen gebruik wenst te maken van deze mogelijkheid. Het is dan ook contradictorisch om nu te poneren dat de uitoefening van haar overheidstaak in het gedrang dreigt te komen.

Het verzoek tot schorsing moet dan ook worden afgewezen bij gebreke aan hoogdringendheid.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet bepaalt dat het verzoekschrift de redenen omschrijft op grond waarvan om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt verzocht.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift, in geval van een vordering tot schorsing, een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Artikel 57, 1° van hetzelfde besluit bepaalt dat de verzoeker bij het verzoekschrift de overtuigingsstukken voegt die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Uit deze bepalingen volgt dat het aan een verzoekende partij toekomt om door middel van uiteenzettingen in het verzoekschrift en desgevallend door het overleggen van stukken, te overtuigen dat bestreden beslissing om redenen van hoogdringendheid moet worden geschorst.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert, onder meer, dat een verzoekende partij moet overtuigen dat er redenen zijn om de zaak sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijnen die de behandeling van een vernietigingszaak noodzaakt.

2.

De verzoekende partij zet uiteen dat de uitvoering van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengt, daarmee verwijzende naar de schorsingsvoorwaarde die volgens de vroegere regeling van toepassing was, maar inmiddels is vervangen door de vereiste van hoogdringendheid.

Artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet heeft de vereiste van “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” vervangen door de vereiste van “hoogdringendheid”. Deze nieuwe schorsingsvoorwaarde is van toepassing op vorderingen tot schorsing ingediend vanaf 1 januari 2015.

De uiteenzetting van de verzoekende partij van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan slechts in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de redenen blijken van hoogdringendheid, maar leidt in tegenstelling tot wat de verwerende partij en tussenkomende partij stellen niet tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.

De aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing beoogt het verkavelen van een terrein in 22 loten, met aanleg van wegenis.

In de bestreden beslissing wordt het aangevraagd project vergund onder verschillende voorwaarden, waaronder een voorafgaande archeologische prospectie. De tussenkomende partij stelt, zonder daarin te worden tegengesproken door de verzoekende partij, dat “het archeologisch onderzoek van fase 2 werd afgerond in december 2014 en er hierover een afsluitingsvergadering plaatsvond met het Agentschap Onroerend Erfgoed” in januari 2015. De tussenkomende partij wordt evenmin tegengesproken waar ze stelt dat de verzoekende partij minstens vanaf januari 2015 met kennis van zaken kon oordelen of zich een toepassing van artikel 7 van het Archeologiedecreet opdringt, met name het uitvoeren van een opgraving tot algemeen nut verklaren en daartoe de tijdelijke bezetting van de gronden bevelen.

4.

In het licht van de gegevens van het dossier en in het bijzonder van de hiervoor voormelde gegevens, kan de argumentatie van de verzoekende partij dat ze door de bestreden beslissing belemmerd wordt in haar overheidstaak – nog daargelaten de vraag of dit als enig argument kan overtuigen om de zaak bij hoogdringendheid te behandelen – niet worden bijgetreden.

De verzoekende partij ziet de verhindering of bemoeilijking van haar overheidstaak Onroerend Erfgoed in het gegeven dat door de bestreden beslissing archeologisch patrimonium verloren dreigt te gaan. Vooreerst moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij hier al te vaag blijft gelet op de uitgevoerde archeologische prospectie, die blijkbaar is afgerond in december 2014 en waarvan de verzoekende partij blijkbaar de resultaten kent sinds januari 2015, maar die toch volledig onbesproken laat in haar verzoekschrift van 6 maart 2015. De verzoekende partij beperkt zich ten onrechte tot verwijzing naar gegevens waaruit zou moeten afgeleid worden dat het terrein archeologisch erfgoed zou kunnen bevatten.

De verzoekende partij laat evenzeer onbesproken waarom de zaak bij hoogdringendheid zou moeten behandeld worden ondanks haar bevoegdheid om een tijdelijke bezetting van de gronden te bevelen bij een verklaring tot algemeen nut van een opgraving.

De argumentatie van de verzoekende partij tot het behandelen van de zaak bij hoogdringendheid kan derhalve niet overtuigen.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet bepaalde voorwaarde van hoogdringendheid.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 juli 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ,   voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ